

Fecske

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Az idei év első beszámolójának elején szeretném megköszönni a „Péter Pán” iskoláskor előtti intézmény munkaközösségének és a gyerekeknek részvételüket és odaadó munkájukat településünk karácsonyi feldíszítésén valamint a tetszetős díszek elkészítéséért. Az elmúlt évekhez hasonlóan, ez alkalommal is nagy buzgósággal és mosollyal az arcukon tették meg az utat az óvodától a Kultúrotthon előtti karácsonyfáig, ahol a Kultúregyesületünk tagjai és a Helyi Közösség munkásaival karöltve láttak hozzá „feladatuk” elvégzéséhez. Igyekezettük gyümölcse látható volt, igen tetszetős, fényben pompázó (sajnos pár nap múlva a világító csövek eltűntek...) ünnepi karácsonyfára büszkélkedhettünk Bácsfeketehegyen.

Tekintettel arra, hogy az előbbi sorok a szeretet ünnepéről szólnak, megemlíteném, hogy Helyi Közösségünk lehetőségeihez mérten, csak úgy mint az előbbi évek

során, anyagilag támogatta a „Péter Pán” óvodát, a Nikola Gyurkovity általános iskolát és a bácsfeketehegyi nyugdíjasok egyesületét a csomagok megvásárlásában.

- általános feladatainkat a téli időszakban is rendszeresen végezzük, a mai napig esett hó mennyisége nem okozott különösebb fennakadásokat, zökkenőmentesen történt az eltakarítása

- a Petőfi Sándor utcában lévő vízkút felszereltségét bővítettük egy frekvencia szabályzó beépítésével, melynek kettős funkciója van: növeli a vízpumpa élettartamát, valamint bizonyos mértékben csökkenti az áramfogyasztást

- sajnos a mostoha időjárás végett a műfüves sportpálya ünnepélyes megnyitója elmaradt, erről az eseményről remélem, hogy rövid időn belül tájékoztathatom Önöket.

Juhász Attila

A GAZDAKÖR HÍREI

Az utóbbi hónapokban nem igen tudtunk lényeges dolgokról írni, amik civilszervezetünkben történtek. Ugyan is tagságunk nagyobb hányada, azzal volt elfoglalva, hogy mikor láthatja meg az új mezsgyekarót és elkezdhesse az új gazdasági évet. Sajnos a „határrendezés” nem történt meg a megígért dátumig.

A gazdakör nevében kértem egy nyilvános találkozót a határrendezési bizottságtól, illetve annak elnökétől írásban, és tudatom önökkel, hogy még válasza sem érdekesített bennünket. Pedig, biztos vagyok benne, hogy ha meghallgatják a „kisgazdaságok” tulajdonosait, sokkal kevesebb elégedetlen tulajdonos lenne. (nadrágszj parcella...)

Megjegyezném még, hogy a Gazdakör eddig is a környezetvédelem szolgálatában tevékenykedet. Ezt a tényt már egy komoly faszor bizonyítja.

A határrendezési bizottságnak azt is rovására írja majd a történelem, hogy nem terveztek szélfogó, erózió gátló

volt szükség, megfogtuk egymás kezét és együtt elénekeltük, hogy SZERESSÜK EGYMÁST GYEREKEK.... Nagyon felemelő érzés volt, majd hajnalig élveztük a finom falatokat, Gazdakör borral öblítve. Most már avval is eldicsekedhetünk, hogy a bizonyos Gazdakörös bor ARANYÉRMES lett a temerini megmérettetésen, Pál István borászunk hozzáértésével és szorgalmával.

Ezúttal is köszönjük a Gazdakörért tett munkálkodását.

Most már sorakoznak a már hagyományos szerdaestek, amiken továbbra is próbáljuk bővíteni ismereteinket a mezőgazdaság minden ágazatában, ide értem az állattenyésztést is. Legutóbbi találkozásunkkor kaptunk egy szolid ajánlatot a pacséri „MIKRA” cégtől, malacnevelésre. Tapasztalatból tudom, hogy aki nem szégyell dolgozni és feltételeket is tud teremteni a malacneveléshez (akár fokozatosan is) nem fogja megbánni.

Nagyon figyelemre méltó volt még, legutóbb, Borivoj Fermezović a topolyai mezőgazdasági intézet nyugalmazott mérnökének a huszonöt éves kísérleti parcellán megfigyelt és leírt tapasztalatai különböző meteorológiai viszonyok között. (Esős vagy száraz nyár, vagy tél)

Közben már újabb hagyományos rendezvényre készülünk. A Mátyásnap borkóstoló most február 21.-re tesszük. Most is meghívjuk a vidéki társ-szervezeteinket, testvértelépülésünket Rúza küldöttségét is többek között, nem utolsósorban a Gazdakör tagjait is. Reméljük, hogy mint eddig tizenháromszor, most tizennegyszer is mindenki megelégedésére jól fog sikerülni, már csak azért is mert borban az igazság.

OK

A múltkori gazdakör nevében írt szerkesztői írás után sikerült találkozni a határrendezési bizottság elnökével, aki kicsit keserűen megjegyezte, hogy a cikk megjelentetése előtt meg kellett volna hallgatni a másik felet is, és így egypár dologra más fény derült volna. Ilyen eset, hogy igaz, hogy van nadrágszj parcella, de az nem külön területet képez a „rengetegben”, hanem a tulajdonos más nagyobb területű parcellája mellé van helyezve. Az erdősávnál más a probléma: a törvény szerint csak a negyedosztályú földeket lehet erdősítésre átalakítani, a bácsfeketehegyi határban, pedig egyetlen hektár ilyen terület sincs. Ez mellett meg kell még jegyezni, hogy mindenki akkora terület földet kap, mint volt neki. Sajnos Temerinben, amikor a komaszáció folyt nagyapámtól elvett földterületet, pénzben kárpótolták, ami bizony nem felelt meg a piaci, de más értéknek sem.

Máskor, sajnos, vigyázni fogok/fogunk, hogy az „aszongyákat” jobban megvizsgáljuk, mert a cikkért mi felelünk

Szerk.

faszorokat. Ennek szükségességére elég bizonyíték az utóbbi hóviharos szél!

Na, most már valami vidámabbat is közölnék, mert az emberek lehangoltsága olyan mértéket öltött, hogy valamivel szebbnek látszódjon a jövőnk.

Mikuláskor megrendeztük a hagyományos disznótoros bált, nagyon jó hangulatban kb. száznyolcvan résztvevővel. Miután a vendégcsereg tájékozódott, hogy a májlevestől a hájas kifliig nagyon sok szeretetmunkára

AZ IZIDA HÍREI

Ahogy december végén egy nagyot fújtunk, hogy na, még egy év elmúlt, még egy évet tölthettünk el együtt az Izida tagok és munkatársak, önkéntesek! Láthatjuk a kis közösségek összetartásának erejét egész évben. Az újesztendő nyitányán azonban megállapítottuk, hogy nem

kisebb feladat vár ránk az idei évben sem. Községünk szociális- humanitárius egyesület, amely most már 12 éve mutat rá, hogy igenis a sérült embereknek is helye van a társadalomban. Ezt az állapotot nem ezek az emberek választották maguknak, de nagyon hősiesen élik életüket nap mint nap. Sok nehézséggel találkozunk, de hiszik, hogy mindenkinek feladatot adott a jó Isten ezen a világon, mindenkivel terve van és ezt a feladatot el is szeretnék tisztességesen végezni. Szeretnek élni, alkotni, szeretni és főképpen hisznek. Mindez elfogadásához segít Harangozó Gyöngyi minden héten megtartott találkozója egyesületünkben, amelyen egy-egy Bibliai történetet dolgozunk fel. Megbarátkozunk az elfogadás fogalmával, amely az elfogadás bárminek a magunkba fogadását jelenti, feltételek nélkül. Aki eleget élt, tudja, hogy a dolgok sokszor bizony "rosszul mennek". Pontosan az ilyen időkben van szükség az elfogadás begyakorlottságára, hogy számízhassuk életünkben a fájdalmat és a szomorúságot.

Sokszor sokkal hatékonyabb ellenszegülni az élet áramlásának. Az elfogadás tehát mindig a jelen pillanatra vonatkozik: feltételek és fenntartások nélkül. Ezért szeretnénk bemutatni képességeinket, nagylelkűségünket, szeretetünket környezetünknek, hogy könnyebben elfogadjanak bennünket, ahogy mi is elfogadjuk helyzetünket. Cselekedeteinken keresztül észrevehetjük, hogy mekkora örömmel és odafigyeléssel fordulunk a másik felé

Alkotunk, ünnepelünk együtt az Izidában és ezt tesszük egymásra figyelve, egymásnak segítve és ez nagydolog szerintem, mert kivétel nélkül minden tagunk tartozik egy közösséghez még ha nem is tud annak fontosságáról. Ha már az alkotásnál vagyunk hétről-hétre nagyon szép tárgyakat, ékszereket készítünk! Minden héten együtt varrunk, hímzünk és szövünk. Jelenleg Az "Izida" Egyesület tanfolyamot is indított szövésből. A tanfolyamot hetente két alkalommal, csütörtökön és szombaton 10.00-15.00 között tartjuk, és olyan érdeklődőknek, akik szabadidejükben szeretnék megismerni és elsajátítani e nemes technikát. Oktatónk Ágoston Andrea a Vajdasági Magyar Folklór központ munkatársa. A tanfolyam fel lett ajánlva az Izida tagságán kívül még a bácsfeketehegyi Nyugdíjas Egyesület és a Hestia Egyesület tagjainak és ez által teljes egészében megvalósul a sérült emberek integrálódási folyamata. A tanfolyam a Tartományi Gazdasági, Foglalkoztatási és Nemi Egyenjogúsági Titkárság támogatásával valósul meg, pályázat útján.

Mindennapjainkból nem maradnak ki az ünneplések se. A januári hónapban háromszor buliztunk, három születnapot ünnepeltünk. Képesek vagyunk arra, hogy a hétköznapi tennivalóit bizonyos időre átrendezzük, a munkákat felfüggesztjük és ünnepelünk. Az ünneplés alkalmat ad arra, hogy egy kicsit felülemelkedjünk a hétköznapi világán, elmélyedjünk, odafigyeljünk egymásra. Már alig várjuk az ünneplés napját, előre emlegessük, hosszasan készülünk rá és amikor felcsendül a közösen ismert dalocska "Ez a nap más mint a többi nap...", minden arcon felcsillan a mosoly mely olyan sok szeretetet sugároz. A dalocskát az ajándékozás követi és látjuk, hogy az ünnepek, ünneplés, mint örömteli nap, köreinkben nem vesztette el jelentőségét. Az ünneplés velejárója az emberi életnek.

Még egy nagy hír a kedves olvasóknak! Az üvegházban elkezdődtek a munkálatok, elültettük a virágmagokat. Tavaszra újból lesznek virágok, fűszernövények. Tagjaink nagyon szorgalmasan dolgoznak a virágok körül, szeretik kísérni a növények fejlődését.

A nyugdíjas egyesület hírei

A bácsfeketehelyi nyugdíjas egyesület, immár harmadszor szervezzük a Prolom Banja-i gyógyfürdőbe gyógyulást 2015. május 12-19 között. Az ár 23 700 dinár kilenc havi lefizetésre. Két részletet az indulás előtt a többi hetet utána kell kifizetni.

Érdeklődni a nyugdíjasok irodájában kedden és pénteken, 9,00-11,00 személyesen, vagy a 738-689 és a 0600/739-010 telefonszámokon, de csak a munkaidő alatt. Az eddigi résztvevők kitűnően érezték magukat, közben a környék érdekességeit is meglátogatták.

KÖZÖSSÉGI HÍREK

Adomány az általános iskoláknak

2014. december 24-én ifj. Juhász Bálint tartományi gazdasági titkárhelyettes ellátogatott Kishegyes község mindhárom általános iskolájába, ahol tanszereket, iskolai fel-

szereléseket és egyéb irodai kellékeket adományozott az iskoláknak, ezzel is megkönnyítve a következő félév munkáját.

Az átadáson jelen voltak iskoláink igazgatói és községünk vezetősége Marko Rovčanin községi elnök, Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes, Hallgató Imre a községi Képviselő-testület elnöke, Szűgyi István a kisehegyesi Helyi Község tanácsának elnöke és Linka B. Gabriella az MNT tagja.

Ezúton szeretnénk megköszönni a község nevében ifj. Juhász Bálintnak az önzetlenségét és az adományokat.

Adomány a rászoruló családoknak

A Vöröskereszt kisehegyesi szervezetének kérésére Kishegyes község 500 ételcsomagot kapott a Tartományi árutartalékoktól. A csomagokat a kisehegyesi Vöröskereszt és a Szociális központ közösen fogják szétosztani a rászoruló családok között.

A csomagokat Marko Rovčanin községi elnök és Mohácsi

Zoltán községi elnökhelyettes a Vöröskereszt munkatársaival vették át. Az átvételen jelen volt dr. Biró István tartományi képviselő.

Hogyan működik a SISTEM48?

SISTEM48 egy egyedi információs rendszer, amely segítségével az Önök problémáinak bejelentéséhez elegendő egyetlen telefonhívás, SMS-üzenet, e-mail küldése, vagy Kishegyes község internetes honlapjához való hozzáférés. Az egész rendszert úgy terveztük, hogy az Önöket szolgálja, 24 órán át, az év 365 napján.

Az alább felsorolt módokon tudnak hozzánk fordulni:

- Helyi hívás díja szerint a 024/ 731-421-es telefonszámon, 2 percben hangüzenet hagyható.
- SMS-üzenet küldésével a 063/ 699 998-as telefonszámra.
- Kishegyes község internetes honlapján, www.kishegyes.com oldalon.

A rendszer maradéktalanul a lakosság szolgálatában áll, amely a rendszert igénybe véve könnyebben és gyorsabban megoldást találhat a közvállalat, felügyelőségi szolgálatok, a Községi Közigazgatási Hivatal és a helyi közösségek hatáskörébe tartozó problémáikra és kommunális vállalatokkal kapcsolatos gondjaira.

SISTEM48 nem tudakozó és nem segélykérő rendszer.

2015 év első babája!

Az év első órájában megszületett Kishegyes Község első babája a Zentai Közkórházban. Horkai Balázs Jáfet 0:45-kor látta meg a napvilágot, 3500 gramm és 52 cm.

Az Önkormányzat ezúton is gratulál a büszke szülőknek.

Iskolai erőszak elleni harc

Sport - Iskola - Rendőrség elnevezésű projektum

Kishegyes Község mindhárom általános iskolájában előadást tartottak az iskolai erőszakról és annak megelőzéséről. A háromnapos előadás célcsoportja a 7. osztályos diákok és szüleik voltak. A célja pedig a szülők és diákok, valamint a tanárok tájékoztatása volt, hogy hogyan lépjenek fel együtt az iskolai erőszak ellen.

A projektum megvalósításában fontos szerepe van a

Szerbiai Belügyi Szerveknek, amelyet Ilić Róbert kishegyesi rendőr képviselt. A sportnak szintén fontos szerepe van az iskolai erőszak megfékezésében, ugyanis a közösségekben az iskolák közti sporteseményeken keresztül a diákok ismerkedhetnek és barátkozhatnak. Nenad Nikolić a Vajdasági Labdarúgó Szövetség elnöke labdákat és sportszereket ajándékozott az iskoláknak ez alkalomból.

A projektum kiírója az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (röviden EBESZ), valamint a Szerbiai Ifjúsági és Sportminisztérium, Oktatási és tudományügyi minisztérium és a Belügyminisztérium.

Kishegyes község önkormányzata, amelyet Kovács Károly ifjúsági ügyekkel megbízott polgármestersegéd és Sandra Roganović közbiztonsági ügyekkel megbízott községi táncstag képviseltek, szintén közreműködött ebben a projektumban, támogatva a fiatalokat érintő megmozdulásokat.

Karácsonyi csomaggyűjtés

A kishegyesi Ifjúsági Iroda és a Vöröskereszt helyi szervezte idén is megszervezte a karácsonyi ajándékgyűjtést Kishegyes községben.

Ez évben a játékok és az édesség mellett vastag téli zokni is került bele a csomagba.

Bácsfeketehelyen és Szeghegyen az általános iskolákban volt a gyűjtés december 17-én.

Gyűjtöttünk még kishegyesen a december 20.-ai kirakodó vásáron, amelyet a Helyi közösség szervezett.

A csomagosztás december 23-án volt megszervezve mindhárom településen a népkonyha alkalmával, ahol a Vöröskereszt aktivistái osztották szét az ajándékokat a meleg étel mellé. Ehhez hozzájöttek még a Női Fórum süteményei.

Ezúton szeretnénk megköszönni Kishegyes község minden jó szándékú polgárának a segítséget, a bácsfeketehelyi és szeghegyi iskolának, hogy helyet biztosítottak a

gyűjtésnek, és az aktivisták munkáját.

Könyvcsomag az elsőseinknek a biztonságos közlekedésről

A Közlekedésbiztonsági Ügynökség színes képekkel illusztrált könyveket adományozott Kishegyes község általános iskolái részére. A könyvek az elsős tanulók között kerülnek szétosztásra, növelve ez által gyermekeink biztonságát a közlekedésben. Községünk elnöke, Marko Rovčanin és községünk elnökhelyettese, Mohácsi Zoltán nyújtották át a könyvcsomagot az iskolaigazgatóknak.

Nyertes pályázat a Tartományban

Kishegyes Község Önkormányzata pályázatokat nyert a Tartományi Gazdasági, Munkaügyi és Nemek egyenjogúságával foglalkozó Titkárságnál. A pályázatok témája a „Három település központjában elhelyezendő térfigyelő kamerák”, valamint „Mindhárom település iskolájában és a kishegyesi Pán Péter óvodában elhelyezendő kamerák”. Összesen 2 millió dinár értékben kaptunk támogatást.

A támogatási szerződés aláírásánál jelen volt Marko Rovčanin községi elnök és Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes is.

Sikeres pályázat a malom útra

Kishegyes Község Önkormányzata pályázatot nyert a Tartományi Gazdasági, Munkaügyi és Nemek egyen-

jogúságával foglalkozó Titkárságnál. A pályázat témája az „Ipari park úthálózatának kiépítése Kishegyes Községben”. Összesen 3,5 millió dinár értékben kaptunk rá támogatást.

A támogatási szerződés aláírásánál jelen volt Marko Rovčanin községi elnök és Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes is.

ÖRÖMTELI DECEMBERI NAPOK A BÁCSFEKETEHEGYI ÓVODÁBAN

Az első téli élményt a gyermekek számára a Mikulás hozta. Csillogó szemekkel fedezték fel a kiscsizmákban a mandarint és a banános csokit. Ők még hisznek a mesékben... Valamikor, valahogy észrevétlenül itt járt az óvodában a várva várt Mikulás.

A Gyermekmisszió, Halász Renáta és Sámuel

szervezésében bábelőadást tartott „Petike elveszett” címmel. Az előadást követően minden gyermeknek egy-egy Angliából érkezett cipős doboznyi ajándékot osztottak. A község minden óvodájából három-négy gyermek látogatta meg az Izida Anya és a Gyermekvédelmi Társaságot,

ahol nagy szeretettel adták át az óvodában összegyűjtött édességeket.

A gyermekek versekkel és énekekkel kívántak kellemes ünnepeket egymásnak. A kis műsort követően meleg teával és édességgel láttak vendégül bennünket. Ajándékot is kaptunk, saját kezük által készített karácsonyi díszeket. A rövid idő alatt, amit eltöltöttünk náluk újra betekintést

nyerhettünk, kik számára hozták létre ezt az intézményt, hogyan néz ki az épület, milyen lehetőségeket nyújt a tagok számára, hogyan néz ki egy-egy műhelyszobájuk és a tornatermük. Mindannyian nagyon jól éreztük magunkat és a szép pillanatoknak köszönve gyorsan elrepült az ott eltöltött idő.

A színház előtt álló fenyőt az óvodás gyermekek díszítették fel, azokkal a díszekkel melyeket az óvodában készítettek.

Szülők és gyermekek szorgalmasan, nagy örömmel az óvodában műhelymunkákon ötletes karácsonyi díszeket készítettek. Ezeket a díszeket a bácsfeketehegyi kirakodóvásáron lehetett megtekinteni és megvásárolni. December 22-én érkezett óvodánkba a Téliapó. Minden gyermek csomagot kapott, amelyeket adományokból tudtunk biztosítani.

Köszönetet mondunk támogatóinknak:

- Burekdžinica-Szeghegy
- Risto Stojanović-Bácsfeketehegy
- Stop SZR-Bácsfeketehegy
- H. T.-Kishegyes
- Júlia Malom-Bácsfeketehegy
- N. A. M.Total Tech- Kishegyes
- Drvara Feketić-Bácsfeketehegy
- Aretol-Bácsfeketehegy
- Braća Vegše-Bácsfeketehegy
- Andróczki Alapítvány-Szenttamás
- Pajović Teréz-Szeghegy
- Big Chick-Kishegyes

A bácsfeketehegyi Helyi Közösség az ünnepek alkalmából két-két tábla csokoládéval ajándékozott meg minden óvodást. Az ő nevükben is nagyon köszönjük!

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG HÍREI

Egyházközségünk jelentősebb eseményei még az ősztendőre nyúlnak vissza. Külön szeretném kiemelni a december 21-i adventzáró alkalmainkat. Délelőtti ünnepi istentiszteletet tartottunk, amelyen kiszolgáltattuk a keresztség sákramentumát, valamint Török Noémi is fellépett. Délután tartottuk a hagyományos gyermekistentiszteletet, ez alkalommal zsúfolásig megtelt a templom. Ez meglehetősen ritka eseménynek számít az utóbbi időben.

Külön szeretném kiemelni, hogy először szerveztük együtt a Művelődési Egyesülettel az adventi-karácsonyi műsort. Hála Istennek ennek meg is lett az eredménye, hiszen szerény számítások szerint, közel ezer

ember fordult meg a templomban és a színházteremben advent negyedik vasárnapján. Nem titkolt tervünk, hogy a jövőben hasonló összefogással, közös erővel szeretnénk megszervezni ünnepi jellegű alkalmainkat, rendezvényeinket.

Végezetül talán még ide kívánczik a 2014-es év egyházközségi statisztikája is. A temetések száma: 44, a keresztelesek száma: 26 és az egyházi házasságkötések száma: 10 volt az elmúlt esztendőben. Ez utóbbiak közül három esetben ökumenikus szertartás volt, amelyeket Szabadkán, Topolyán és Kishegyesen közösen végeztünk az ottani római katolikus templomokban.

Orosz Attila

EZ A MAI FIATALSÁG!

Igen már ősidők óta ezzel a sztereotípiával kezdődik minden „felnőtt” szöveg, de nagyon sok ember épen akkor, amikor ezeknek a fiataloknak a táborát képzezte, ekkor adott felejthetetlen eredményt/eredményeket. Ez lehet a sport a művészet vagy esetleg a technika tudományok területén.

Ilyen meglepetés ember Fodor Balázs. 23 éves fiatalember. Aki az első gépét egy Pentium I komputert kapott 2002-ben még hozzá két csirkeketrecet adtak érte cserébe. Az egész kezdődött egy évvel ez előtt, amikor a harmadikos kisdíjak bejutottak az informatika terembe, ahol kellett alap számtani műveletekkel számolni egy feladat eredményét és a pontos eredményt bevinni a gépbe, amely visszaigazolta azt. Ez érdekes volt a kisdíjak számára. Balázst mindig is érdekelték az összetett, komplikált szerkezetek és feladatok, igaz eleinte kevesebb ered-

emberek számára, hogy tavaly milyen eredményt ért el (csapatban) és milyen szinten.

IMAGINE CUP a lényege ennek a versenynek, egy olyan projekt megvalósítása, ami segít az embereknek. Ebben, tehát a hallássérültek és süketek számára már ismert jelbeszédet „kellett” a gépbe beprogramozni, hogy utána megtaníthassa a nem sérült populációt ennek alkalmazására.

A szabadkai kis csapat a MICROSOFT zsűrije alapján II. lett Szerbiában. Ez mellett egy szintén MICROSOFT-os világversenyen egy programtervükkel e csapat bekerült az első tíz közé.

Közben szeptemberben lediplomált, befejezte a főiskolát, és most dolgozik. Ez ma már egy kicsit csoda, mert az iskolai eredmények, sajnos, ha jók, nem megfelelőek munkaszerzés szempontjából. Baláznál a versenyered-

ményességgel, de ma már a modern technológia, tehát a programozás a „szakmája” munkája. Ma már egy „komputerprogram” olyan mint egy főzőrecept: bemész a konyhába, bekapcsolod a tűzhelyt, a szekrényből kiveszel egy lábast... a laikusok számára, de azok ezt készítik és minden bitet byte-ot a helyére kell, hogy tegyenek, na azok a SZAKÉRTŐK.

Balázs ma már programozó. Mi nem tudjuk, hogy mit tud, mennyit és mit használ, de az nem is fontos. Az a fő, hogy megcsinálja a feladatát, a programot és azt a kitűzött cél érdekében használni lehet. Most megmosolyog, de tudja, hogy én nem értek hozzá, megkérem, hogy röviden magyarázza el, de hozzám hasonló informatikai tudású

mények is, de az állandó további bizonyítás vágya hozta azt, hogy ma munkaviszonyban van. Nincs rajta az a hülye neo-liberális nyomás, hogy „jaj mikor rúgnak ki?” Ez mellett még azt csinál, amit szeret, amiben élvezetet talál. Van sok tere, de lehetősége, de mivel annyira változó és fejlődő ez a tudományág, most nem kíván semmit sem tudatni a valós terveiről a jövőben.

Kívánjuk, váljanak valóra álmai és továbbra is lelje boldogságát a munkában, ami meghozza méltó gyümölcsét is.

B.Cs

PÁLYÁZATFIGYELŐ

Hosszú lejáratú kölcsön mezőgazdasági termelőknek

Kiíró intézmény: Vajdasági Fejlesztési Alap
Beadási határidő: 2015. December 31.
Kik pályázhatnak:
Bejegyzett mezőgazdasági birtokokkal rendelkező személyek.

szervezetei, turisztikai fürtök, Vajdasági AT területén bejegyzett borászatok.

A sport területén megvalósítandó projektek és programok támogatása 2015-ben

Kiíró intézmény: Tartományi Ifjúságért és Sportért felelős Titkárság

Beadási határidő: 2015. December 4.

Kik pályázhatnak:
Tartományi sport szövetségek, sport szervezetek, intézmények, helyi önkormányzatok és jogi személyek.

Hosszú lejáratú kölcsön termőföld vásárlásra

Kiíró intézmény: Vajdasági Fejlesztési Alap

Beadási határidő: 2015. December 31.

Az igényelhető kölcsön összege: 1.000.000,00 dinártól 10.000.000,00 dinár

Kik pályázhatnak:
Bejegyzett mezőgazdasági birtokokkal rendelkező személyek.

Részvétel a Berlini "ITB Berlin 2015" elnevezésű turisztikai kiállításon

Kiíró intézmény: Gazdasági, Foglalkoztatási és Nemi Egyenjogúsági Titkárság

Beadási határidő: 2015. január 29.

Kik pályázhatnak:
Gyógyfürdők, hotelek, turisztikai ügynökségek és turisztikai fürtök Vajdaság AT területéről.

Részvétel a budapesti nemzetközi Utazás-Travel 2015 kiállításon, mint kiállító

Kiíró intézmény: Gazdasági, Foglalkoztatási és Nemi Egyenjogúsági Titkárság

Beadási határidő: 2015. január 28.

Kik pályázhatnak:

Turisztikai ügynökségek, községek és városok turisztikai

További információért keresse fel irodánkat!

Minden munkanapon 07,30-14,30 között, forduljanak hozzánk bizalommal, segítséget nyújtunk az Ön által érdekelt pályázatok elkészítésében!
Helyi Gazdasági Fejlesztési Iroda (KLER)

Pályázatfigyelés, Tanácsadás,
Pályázatírás. telefon: 024/730-010, 106-os mellék, 024/731-422
e-mail: klermaliidjos@gmail.com

FALUSI KRIMI

Kabaréba való, de mégis bizarr, de nem tragikus körülményű bűntény játszódtott le falunkban.

Etelka nap, este kb. 18,30. a Herojska utca vége felé. Először is pukkanások hallatszottak, amik lehetnek a gyakorlott fülnek lövések is. Morogtam egyet, hogy a "hülye" gyerekek már most kezdik a petárdázást. Közben a Vályosút végén (elején) levő bolt előtt meg állt egy NS rendszámú jármű, amiből kétes külsejű úriember szállt ki majd visszaült és továbbrohant. Majd a Herojska és a Becsei út sarkán már tumultus várta a gyér járókelőket. Kiabáltak, ugráltak, kétes külsejű úriemberek, így úgy nézett ki mintha kriminális csoportok közötti leszámolásról lenne szó. Megjelentek a rendőrök is, mármint az egyenruhások, és idővel kiderült, hogy a kétes külsejű úriemberek nem kriminalisták, hanem az ő, vagyis a rendőrség készenléti egységének, tagjai. Na, ezt elnéztem,

irányítás végett leesett, majd amikor egy rendőr odament, végezni a dolgát, mármint letartóztatni az eltulajdonító és őket megmozgató urat, az valahonnan, mintha egy forgatókönyv szerint, elővett egy kézi lőfegyvert a rendőrről és el is találta a vállát. Ni csak ni, a mienk ügyes, nem csak rá lőtt de el is találta, igaz ez ügyes ügyvéddel, de amúgy sem segíthet, vagy ronthat a helyzetén, mivel ez itt bizony Szerbia. Miért kellett, hogy üldözzé a rendőr, miért nem kért tőle 100 Eurót, vagy valamennyit, ha nem annyi a tarifa, mint a menekült igazolvánnyal rendelkező hasonló tevékenységet végző úriemberektől, vagy a hulladékértékesítéssel foglalkozó szakiktól. Na, ez E János baja, kb. úgy, mint ahogy Német Miklós bácsi elosztotta a bajokat. Ezután a határon keresztül az említett úr a faluba menekült, bement egy házba, majd kezdődött a megint filmbe illő jelent. Üvöltözés lövöldözés, találat és letartóz-

de már ott maradtam, hogy megtudjam, hogy mi ez a nagy cécó.

Amint kiderült (később derült ki, hogy újságírói igazolványom is van a szervadományozó és idegenvezetői mellett, tehát nem álltak volna velem szóba?) a delikvens E János úr, verbászi 25 éves polgár, aki már ismeretséget szerzett a belügy, bűnügy, igazságügy és a büntetés végrehajtás munkatársaival, ez utolsó intézményből nem is oly rég távozott. Na, és ilyesmi előfordulhat jobb módú úri családban is gondolja a kedves olvasó. Valahogy az is megüti a fületem, hogy az ilyen előélettel rendelkező és ilyen inkriminált ügyeket elkövető egyéneket ÚR-nak titulálják, pedig az ún. átkosban nem kapták meg az elvtárs/drug „titulust”.

Közöm? Semmi.

Na de, mi is történt???

A már említett E János Úr, eltulajdonított egy más tulajdonában levő személyszállító gépjárművet, amit már a bűnüldözési szervek már kerestek és elindult a filmbe illő üldözés. Itt a felüljárónál érték utol, ahonnan a rossz

tatás. E Jánost az ügyintéző rendőr ágyékon lőtte, de nem sérült meg „komolyabban”, mert a mentőkocsiban is avval fenyegetőzött, (utólag hallottam, lehet, hogy nem kellett volna), hogy ha kiszabadul 8, vagy 15 év múlva, kinyírja a rendőrt és családját... nem tudom, mennyire fog ez pozitívan hatni az ítéletére, csak ha nem ez miatt fogják beszámíthatatlannak nyilvánítani és megússza „gyógykezeléssel”.

Amúgy óriási felfordulás volt, kint volt az „Atyaúristen”, a segítségei akár a rendőrségtől, akár az ügyészségtől, majd másnap kitüntették a meglőtt rendőrt, aki még relatív kezdő.

Tehát valahogy annak ellenére, hogy nem nagyon akar bennünket elismerni és ezen a vidékeken létjogosultságunkat elfogadni az államalkotó nép, visszatér a testvériség egység, még ha kezdetnek a bűnözés területén, igaz a mienk talált is.

Bíró Csaba

HAZANÉZŐ

Sokat hallunk mostanában a feketicsi Steam Diamonds zenekarról. Felmerült az is, hogy milyen múltja van falunkban a rock zenének, és mennyivel, miben más ez a zenei stílus mondjuk a diszkózenénél. Bevallom, elfogult vagyok. Ízig-vérig a rock-, de mindenekelőtt a metálzene híve vagyok, és teljesen megértem a bandaalapítási vágyat, amit talán mindenki megélt, és a meg nem született zenekarok száma minden valószínűség szerint a végtelen felé konvergál. És ez így is van rendjén. Viszont amiről beszélni szeretnék, az visszavezet Feketecs múltjába. Ezúttal nem invitálnék senkit évszázadokat átívelő időutazásra. Csak körülbelül röpké húsz esztendő t ugrának, a pontosság kedvéért a Népfront utcába, ahol az idősek számára talán ismert Sheldon, majd Sly zenekar próbatermében kerülgettem a kábeleket, estem be olykor a dobfelszerelés mögé, és azt hittem, dobolok, míg akik kívülről hallották, azok talán arra gondoltak, hogy épp abban a pillanatban omlik le a kerítés, vagy éppen a góré dől össze irtózatoss robajjal, mellőzve a ritmikának még-

zenészekkel, hogy idővel ez is megszűnjön. Ennyit a feketicsi zenekarokról, amelyhez azért hozzátehetjük, hogy nem csak helyi bandák léptek fel a Tüzipben, hanem olyan zenekarok is (remélem ezek a nevek még mondanak valakinek valamit), mint a Hatóságilag Tilos, a Barackca, vagy éppen a The Snobs. Majd minden elcsendesedett. Már Hegyesre kellett átmenni egy kis rock

csak a látszatát is. Na, de mindegy... Múltak az évek. Jött az Atlantis zenekar, amit azt hiszem, akkor láttam először, amikor megnyertek egy tehetségkutató vetélkedőt az általános iskolában, természetesen mi mással, ha nem a Nyolc óra munka című örökzöld Beatrice himnusszal. Nőttünk, múltak a napok, hetek, hónapok, stb... Mentünk koncertre, lassan megtanultuk a szövegeket, még akkor is, ha otthon soha nem hallgattunk, mondjuk Van Goghot. Majd volt olyan is, hogy Black Angels, ami később Félteglává nőtte ki magát (utóbbi fél mondat leírása élményszámba ment). Velük már egy kicsit eltávolodtunk a klasszikus rock zenétől (szó-szó, hála Imhotepnek). Hétköznapi Csalódások, Macskanadrág, Auróra. Majd a Crash nevű formáció, amely inkább metálos hangokat pengetett. És amellet sem mehetünk el szó nélkül, hogy Rúza Magdi is feketicsi zenészekkel együtt énekelgetett, amíg nem állt be ünnepezt énekesnőnek, ami után nevezett hölgynek még a nővére is összeállt ugyanazon

(és egyéb) zenét hallgatni. Ott is megjelentek a zenekarok. Például a Grimasz nevezetű, amely a jelenleg is aktív SkaGetHer alapját adta, vagy éppen a Halflight, amely később a sokkal jobban hangzó Félhomály nevet vette fel, és a fene tudja, hogy pillanatnyilag aktív-e. A többi néma csend... Elmaradtak a zenekarok, a koncertek. Jött ez a party, az a party, a buszok vitték a partyzókat, hozták a partyzókat, aki meg rockot (és a többi hozzá köthető műfajhoz tartozó muzsikát) akart hallgatni, az otthonmaradt, vagy egy hirtelen gondolattól vezérelve világgá szaladt... Egy szó, mint száz, jó hogy ismét van valami keményebb hang a kicsinyfalumottszülettemén-ben, és talán majd egyszer előben is meghallgathatom őket. Addig is (Lenin után szabadon): Gyakorolni, gyakorolni, gyakorolni...

Benedek Miklós

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

NEM VAGYOK CHARLIE

Tudják-e, hogy az, az újság, mint szennylap van nyilvántartva, alig 6000 példányszámmal? Tudják-e, hogy a nagy lap amelyiknek leányvállalata a Rothschild pénzdinasztia tulajdona? Tudják-e a munkanélküliség miatt unatkozó terroristák? Igen. De, ha a fő tulajdonost, a királyt, a királynét veszik össztűz alá a ma likvidált parasztok után, azért ki felel, és milyen bosszúért kiált a pénzliberális világ?. Bosszú, sajnos a szegény rabszolgák nem szabad liberalizmust élvező intellektuális polgárokként, hanem kiszolgáltatott, vágójószágként vonultak ki e borzasztó árnyékvilágból, megsértve az újságírói ENSZ és EU-s kódexeket. Miért? Mert, valakinek játszhatnékja van, és van hozzá gazdasági ereje, vagy megígérte kedvesének lányának, ágyasának aki ma már lehet akármilyen nemű, hogy biztosít neki ilyen szórakozást. Kiszolgálva egy embert egy összeg, valamilyen pénzt, csak azért mert valaki játszani akar, és ahhoz mindegy neki, hogy ki a

nem voltak a helyzet magaslatán sem erkölcsileg, sem máshogy, így húsz év múlva örömmel várták a következő nagy égést, vágóhidat, ahol újból az ártatlanok áldozatainak számával számháborúznak a ma magukat demokrata liberálisnak valló világmegváltók?

Úgy rákérdeznék, hogy ezek mit esznek, honnan az "eszük"?

Félek.

Becsület szavamra, félek. Nem azért, hogy mi lesz velem, ugyan mi lehetne még ettől is borzasztóbb, amit mind a neoliboráros újjgazdagoknak köszönhetünk, sajnos határok nélkül, nincs egy sziget, ahova vagy elmenekülhetsz, ne adj Isten elkülönítenek, de nincs menekülés.

Ha valahol az embert esetleg, mint népet, meg szeretnék menteni, csak úgy hobbyból, akkor bizony össze tudnak

játékszere. Mindegy neki, hogy ez egy európai, ázsiai, afrikai, amerikai, esetleg óceániai Ember, akinek kötelessége ha életben akar maradni, hogy részt vegyen a bohózatban... Igen itt is hallhatjuk, hogy nincs más választásod ha munkád van, de ne lázdj, mert akkor meg soha sem lesz új esélyed munkára. Szép jelen, de még szebb kilátással kecsegtető jövő (negatív értelemben).

Az újjgazdagok a múltba kapaszkodnak, amit mindenki máshogy tolmácsol, magyaráz. A terroristából hős lesz, pedig nem is tudatosan, hanem félelmében hajtotta végre tettét. Az áldozat tálcán volt felkínálva a védelméért felelős főtiszt pedig a becsületét akarta megmenteni, amiről később kiderült, hogy a tudásával (mármint katonai) együtt, egyenlő volt a nullával. A győztesek sajnos

zárni. Mondják, hogy bizony ez nem demokrata, ez megsérti az emberi jogokat, méghozzá azzal, hogy másnak megpróbál valamilyen életlehetőséget nyújtani, hogy azzal esetleg ha van hozzávaló esze valamit kezdjen is, és továbbíthassa utódjainak. Nem ez bűn. Csak amit a nagytőke beteg elméjű játékra vágó dinasztija vagy trónörökös elképzel, úgy kell élni. Ezért ma több joga van egy kóbor kutyának, mint egy állampolgárnak

Meddig tűröd ezt Istenem, meg azt is, hogy nevedben gyalázzanak Téged is a hozzád máshogy imádkozók gyalázásával. Ennyi a bűnünk. Értem... Jaj, a túlélőknek!

Gondolatok

230 éve Bácsfeketehegyen

Mindennapi gondjainkat kicsit félretéve elmondom a bácsfeketehegyi Fecske falu- és havilap februári száma olvasóinak, hogy 2015-ben Bácsfeketehegy újratelepítésének 230. évfordulójára emlékezünk. Történelmi tény, hogy kun származású magyar őseink, saját akaratukból és császári jóváhagyással, 1785-ben elhagyták Kunhegyes városát és az általuk választott, a törökök kiűzése után elnéptelenedett Feketehegy pusztára költöztek.

Az útra kelés alapvető oka az volt, hogy 1745-ben, tehát 250 évvel ezelőtt, a redemptió idején, a jászkun területben élő, jász és kun származású magyarok egy része nem tudott elegendő pénzzel hozzájárulni a török háborúk után 1702-ben elvesztett korábbi kiváltságaik visszavásárlásához.

Nagykunsági református őseink, mintegy 210 család, 1785-ben Kunhegyesről és részben Tiszaburáról költöztek Bácsfeketehegyre. Bácskában még Bácskossuthfalvára, Pacsérra és Pirostra érkeztek, egy évvel később, 1786-ban református vallású irredemptusok.

Bácskossuthfalvára 334 család költözött Karcagról, Jászkisérrel és Kunmadarásról, Pacsérra pedig mintegy ezren érkeztek Kisújszállásról. A pirosi reformátusok jöveteléről tudunk talán legkevesebbet, ezért a Wikipédia szabad enciklopédiából idézem a következő információt: A török kiűzése után Piros pusztaként kerül a futaki

uradalomba, amelynek része is maradt – 1717-től faluként – az uradalom fennállásáig. 1747-ben a falut 50 szerb lakta. 1786 körül gróf Hadik, futaki földesúr a Nagykunságból Tiszaroffról, Tiszaderzsről, illetve Tetétlenről és Heves megyéből 50 református magyar családot hozott a Piroson lakó szerbek mellé. A református lakosság az idők folyamán nagyon megerősödött, s az I. világháború végéig még református elemi iskolája is volt a közösségnek a faluban. 1787-ben Szabó Mihály tanító összeírása szerint, a magyarok száma 583, míg a szerbek száma kb. 700 lélek lehetett. Itt teszem hozzá, hogy jelenleg a magyar közösség számaránya az Újvidék melletti Piroson tíz százalék alá csökkent, az összetartó magyarságnak alsó tagozatos általános iskolája, kultúregyesülete és református gyülekezete van.

A Fecske olvasónak elmondom, hogy Bácsfeketehegyen a Református egyházközségünk, és a Művelődési egyesületünk közös szervezésében, a Helyi közösség és az Általános iskola közreműködésével megkezdjük az előkészületet a kirajzás 230. évfordulójának ősszel esedékes megünneplésére.

270 éve történt a jászkun redemptio

Előző témámban említettem, hogy őseink Bácsfeketehegyre, a jobb élet reményében, történő leköltözésének alapvető kiváltó oka a jászkun terület lakosságát érintő redemptio következménye volt.

Gondolom, hogy rajtam kívül mások sem tudhatnak sokat erről az eseményről amely igencsak kihatott kun származású magyar eleink életének alakulására, ezért újra a Wikipédia szabad enciklopédiából idézem a tudnivalók egy részét:

A redemptio vagyis megváltás szóval jelölik a magyar történelemben a jászkun terület önmegváltását, amelynek során 1745-ben pénzért visszaszerezték a török háborúk után 1702-ben elvesztett korábbi kiváltságaikat.

A török háborúk során a jászkun terület területén jelentős népességváltozás történt. Sokan elvándoroltak, például hajdúk lettek. A török hódoltság alóli felszabadulás után idegenek költöztek a

területre, hat kun szék (Halas-szék, Szentelt-szék, Kolbáz-szék, Kecskemét-szék, Kara-szék, Hantos-szék) közül kettő (Hantos- és Szentelt-szék) az Alföld lakosságát pusztító török uralom alatt teljesen el is tűnt. Mindezekre hivatkozva I. Lipót nem tekintette többé érvényesnek a korábbi jászkun kiváltságokat és 1702-ben 500 ezer rajnai aranyforintért zálogba adta a Német Lovagrendnek a Jászságot és a két Kunságot, Kiskunságot és Nagykunságot, vagyis a Hármaskerületet, a Heves, Külső-Szolnok, Pest, Csongrád, Bács-Bodrog, Bihar és Szabolcs vármegyék által határolt különálló területet.

Ez a rendelet eltörölte a jászok és kunok örökös kiváltságait és jobbágysorba süllyesztette őket. A sérelem miatt a jászok és kunok a Rákóczi-szabadságharc lelkes támogatói voltak. Mivel a Német Lovagrend nem tudta érvényesíteni vásárolt jogait, 1731-ben (más források szerint 1730 illetve 1735) eladta jogát a Pesti Invalidus Rendháznak. A Német Lovagrend nem törekedett a belső igazgatási rendszer megváltoztatására, de a Pesti Invalidus Rendház megkísérelte bevezetni a földesúri szolgáltatásokat. Mária Terézia az országos tiltakozásnak engedve 1745-ben beleegyezett a redemptióba, az önmegváltásba.

A kerületben mozgalom alakult a jogok visszaszerzésére. Több éves gyűjtésből és kölcsönökből sikerült összeszedni a közben 575 900 forintra nőtt összeget, amely egyes források szerint az akkori Magyarország költségvetésével összemérhető nagyságú volt. Ezen összegben felül vállalták 1000 lovas felszerelését, az általános hadfelkelést, valamint a nádor és más tisztviselők fizetésének megadását.

1745. május 6-án Mária Terézia aláírta redemptioról szóló diplomát, amely visszaállította a szabad jászok és kunok örökös kiváltságait, azaz a szabad tisztviselő- és lelkészválasztást, a pallosjogot,

a révtől, vámoktól és a földesúri szolgáltatásoktól való mentességet.

A jászok-kunok a redemptio során kivételt tettek, mert lehetővé tették, hogy több, pénzzel rendelkező, betelepülő vagyonos polgár is részt vegyen a redemptióban. A betelepülők eredetileg nem voltak jászok-kunok. Akik részt vettek a megváltás összegének összegyűjtésében, „redemptusok”, akik pedig nem tudtak részt venni benne, „irredemptusok” lettek.

A redemptio megváltoztatta a községi földtulajdonok korábban egyenlő elosztási arányát, mert azt, a redemptusok között, az általuk megváltott összeg nagyságának arányában osztották el. A redemptusok minden közösségi jószágból (például legelők) részesültek, míg az irredemptusok csak a ház körüli veteményföldekből. Végül voltak a „szelvények”, későbbi betelepülők, akik még közmunkákkal is tartoztak a közösségnek.

A redemptusok tudatosan ápolták kun-jász származástudatukat, amiben komoly szerepe volt az iskoláknak és a helyi értelmiségnek. A földmegváltás az 1760-1770 közötti időszakban lezárult, tisztázódtak a tulajdonviszonyok. A földnek magántulajdonban való megjelenésével komoly gazdasági fejlődés és erőteljes társadalmi rétegződés indult meg.

Eddig az idézet. Gondolom az érthető, hogy a bácsfeketehegyi református őseink Kunhegyesen zömében az irredemptusok, azaz csak háztáji földdel rendelkező, részben Tomajmonostorán bérelt szőlőskertek műveléséből gazdálkodó lakosok közé tartoztak. Mivel nem voltak megelégedve ezzel az állapottal megszerveződtek és császári engedélyt kaptak az elköltözésre a törökök kivonulása után elnéptelenedett Feketehegy pusztára. Azt már többször megírtam, hogy jobb termőfölddel rendelkező vidéket is választhattak volna, de ők ezt nem tették mivel nem akartak más népekkel keveredni.

A történet további része arról szól, hogy 1820 táján, 195 évvel ezelőtt, a szomszédos Szeghegyről németek szivárogtak be Bácsfeketehegyre, akik rövidesen a falu lakosságának harmadát tették ki. Ezt követően 1920-ban, 95 évvel ezelőtt, szerb telepések érkeztek és megalapították az Újfalut, a II. világháborút követően 1945-ben, 70 évvel ezelőtt, a Tito marsall nevével fémjelzett időszakban pedig a német lakosságot kiűzték, és az ő helyükre főleg montenegróiak érkeztek Bácsfeketehegyre. Mindez azonban már egy másik történet, egy közös, az együttélésről szóló megemlékezés része amelyet, akárcsak 2005-ben és 2010-ben, az idén is megszervezünk.

Pál Károly

MOTOR. SÁTOR. HÁLÓZSÁK.

Plitvice. Senj. Zadar. 3

Zadarban, a szokásos térkép nélküli, közlekedési szabályok mellőzésével bőven megfűszerezett parkoló hely keresése meglehetősen rövid ideig tartott. A három motort egy, az óvárosban álló, feltehetően műemlék kút kávéjának támasztottuk. Bámészkodás, városnézés illetve az én külön kérésemre a vitorlás hajók megtekintése volt a terv. Zadar óvárosának tenger felőli oldala nagyon szép, a régi, palotának is beillő épületek gyönyörűen vannak felújítva, látszik hogy a városnak nagyon is fontos az

idelátogató pénzes turisták szépszámú hada (pont, mint mi). A tengerparti sétány legvégén van egy tengeri orgona, (gondolom ez a helyes megnevezés), a tenger hullámai által keltett levegőáramlás sípokat szólaltat meg. Nagyon érdekes, szép és megnyugtató hangja van, legalább is nekünk, de azért megkérdeznék, egy-két ott élő kedves embert, nem unja-e már. Jobb dolgunk nem lévén, Cole a naplementét csókolgatta én meg fényképezni próbáltam nem sok sikerrel. Hát röhögünk is. Két lány meg mellettünk magyarul egymásnak beszélték, hogy ez itt kérem szépen, az Üdvözet a Napnak. Kedves szóval megmagyaráztam nekik, hogy mi ez, és hogyan működik, amire egy rövid hülye paraszt lett a válasz. Na arrébb érve húsz méterrel, elég csúnyán beégtem, mert tényleg ott volt egy kb. húsz méter átmérőjű napelem, vagy valami hasonló, naplementekor világít, meg változtassa a színét. Hogy ez mire jó, nem tudom. Ellenben, ami rettentően gyomorforgató volt, hogy az a sok ember mind elkezdett tapsolni a naplementének. Egészen addig tapsoltak, amíg le nem bukott az a szerencsétlen teljesen. Rögtön eszünkbe is jutott, hogy miért is kerüljük mi az ilyen helyeket.

Időközben találkoztunk a testvéremmel is, ő nyaralni jött Zadarba, az ép aktuális Zsuzsa barátnőjét hozta

magával. Pár közös képet készítettünk, és gyorsan el is búcsúztunk. Közös megegyezéssel, a pesti motoros kollégák hiányában (ők Trogirban voltak), megengedtünk magunknak egy éttermi vacsorát is, azért stílusosan a legolcsóbb kaját választottuk, ami egy szinte üres, az árával egyáltalán nem arányos nagyságú pizza volt. Szinte öröm volt visszamotorozni a hátsódudvarba, a jól megszokott kis táborhelyünkre. Dénesék időközben megérkeztek, ők is vilámlátogatáson voltak. Lujza táskájából (vagy a Cole

hozta?) meg valahogy előkerült egy üveg gorki list, nem tudom, hol dugdosta addig, de nagyon megörültünk neki, úgyhogy meg is volt az alap, hogy az est hátralévő részében, mindenki elmesélje a szép és kevésbé szép frissen szerzett élményeket. Nagyon nevetséges volt, ahogy a pestiek erőltették a penkit, szemmel láthatóan nem tetszett nekik. El is lett sültve egy-két pesti finomnépek jellegű vicc.

Reggel továbbálltunk, Dénesék hazafelé, mi meg Trogirnak vettük az irányt. Dénes ideadta a megmaradt májpástétomos konzerveit, szám szerint tizennégyet, úgyhogy kizárólag májpástétom konzerven éltem a következő napokban. Elegem is lett belőle a végére. Zadartól Sibenikig gurultunk, szép és kevésbé szép tájakon, voltak jó kempingek, csak miután a pénzünk eléggé megcsappant, minden drágának tűnt... Végül is így keveredtünk le egészen Donji Segetig, ahol találtunk egy olcsó kempinget, igaz nem volt üres, de hihetetlenül olcsó volt. Stílusosan Kamp Seget névre keresztelték. Bolt bent, kedvező árak, szép part, Trogir tizenöt perc motorral. Kocsival háromnegyed óra, a folyamatos dugó végett. Meg is egyeztünk abban, hogy itt töltjük el a hátralévő két napot. Az édes semmittevésben annyira sikerült felfejlődünk, hogy az én fák közé kikötött kínai nyugágyam képezte a táborunk legjobban

felépített lakhelyét. A többiek egyszerűen a motor mellett aludtak hálószakban.

Másnap délelőtt folyamán rájöttünk miért is ilyen olcsó ez a hely. Nők látványára kiehezett kedves motoros barátainknak volt mit látniuk. Jöttek az idős asszonyok, és csak jöttek, és csak jöttek. Hát a horvát ismeretlen nevű nyugdíjas klub, ide szervezte a részletekben is fizethető nyaralását a bőven nyugdíjas korú embereknek. Voltak lefagyott motoros mosolyok. Na de kellemes meglepetésként találkoztunk drávaszögi magyarokkal. Délután beszélgetésünk alkalmával hihetetlen és mélyen elszomorító részleteket tudtam meg a délszláv háború borzalmairól. A felkínált baranyai, finom, házi vörösbort nagyban segített elterelni a gondolataimat ezekről a dolgokról. Tőlük hallottam először az együtt élés helyet használt egymás mellett élés kifejezést.

Elgondolkodtató.

Következő reggelen épp az aktuális semmittevést gyakoroltuk, ami abból állt, hogy Lujza a hűvösben, Tamás meg a napon napozott. Cole a vízben lebegett én meg a vízparton kavicsot válogattam. Valószínű, hogy a kollégák titkos kérése vált valóra a hölgyeket illetően, mert egyszer csak Tamásra árnyék vetődött, nem is akármilyen. Egy hölgy jött oda hozzánk beszélgetni, fedetlen felsőtesttel, mondhatni csak monokiniben. A probléma ott volt, hogy a hölgyemény volt vagy ötvenéves, de az a fajta, aki még mindig húsz évesnek szeretne kinézni, csak sehogy se jön neki össze. Meg állíthatom, hogy az év legrondább szilikoncije verseny különdíjasa lehetett volna. Egyszerűen Bimbócskának neveztük el, (nagyon találó módon). Tamás, ahogy beszélgetett vele, állandóan arra koncentrált, hogy ne a bimbócskákat nézze, engem meg fogott a nevetőgörcs. Az egyik bimbó felfelé nézett a másik meg lefelé, gondolom a plasztikai sebész vagy másnapos volt, vagy nagyon olcsó. Egyszerűen nem lehetett kibírni nevetés nélkül. Nagyon ráakaszkodott Tamás barátunkra, de végül is nagy nehezen sikerült lerázni Bimbócskát, fetrengő nevetés közepette. Még jó, hogy másnap hajnalban indultunk haza.

Gondolhassátok, hogy a nap illetve az est hátralevő része Tamás és a bimbók különböző kombinációjának kitalálásából és kielemezgetéséből állott.

Hajnalban búcsút vettünk a tengertől és Split kikerülésével (ami felért egy eltévedéssel) Boszniába vetettük magunkat. A hajnali indulás nem tűnt okos dolognak, kb. tíz óráig olyan ködben motoroztunk, hogy még az első kereket is alig láttam. Közben meg minden átnedvesedett rajtam, ami egy rettentő hideg boszniai reggellel társult. Szinte már felért az első túránk szép emlékeivel. A táj biztosan szép volt (a köd eltakart mindent), de megfejtettem, hogy miért is olyan lusta és későn kelő a bosnyák nép. Legalább tíz, ha nem tizenegy óra mire a nap besüt a hegyek közé, a bosnyák logika szerint, meg amikor feljön a nap, ugye akkor van reggel. Végül is jól haladtunk, egészen addig, amíg meg nem törtét a baj. Legelől

mentem, és az egyik kanyarban, a motor elcsúszott alattam, úgy, hogy mindkét abroncs elvesztette a tapadását. Lábbal az aszfalton szánkózva, az útszéli kavicságyba gurultam bele, szerencsére nem dőltem el, sikerült megtartani a motort. Szinte biztosra tippelem, hogy olaj van az úton, csak ez produkálhat ilyesmit. Vissza akartam fordulni, hogy szóljak a többieknek, de beértek, és Tamás már nem volt ilyen szerencsés, a kanyarból a Bmw már az oldalán ért ki. Szerencsére nem történt nagyobb baj, a bokáját fájlatá kissé, a motoron kisebb, nem jelentős sérülések keletkeztek (vasból volt minden, nem műanyagból). Felsegítettük a nyeregbe, a berugókar kezelését meg én vállaltam el. Áldottam a motoros életviteltemet, hogy nem hajtunk, mint a bolondok, rossz volt belegondolni, mivel is végződhetett volna ez a baleset, ott a boszniai hegyek között. Estére érve végül is szerencsésen hazaértünk, már amennyire ez szerencsés, majd pálinkás borogatást készítettünk, fele-fele arányban, kívülről és belülről is. A kezelés hatására újra, már vidám hangulatban ismét felvetődött a Kelet Szerbia Túra gondolata, illetve Jajce megtekintése lett a következő cél.

Horkai Gábor

Megdöglött a tehenem...

Több községbeli gazdasági udvarban közel egy hónapig kerülgették a jószágtetemeket

Az állattetemek sorsát törvényileg ugyan szabályozták, viszont a papírra vetett rendelet gyakorlati alkalmazásában komoly gondok vannak. Ezt alátámasztja több községbeli gazda is, akik közel egy hónapot várták a zombori Proteinka dögfeldolgozót, hogy a most érvényben lévő rendeletek szerint szállítsák el az elhullott jószágokat a gazdasági udvarból. *Szőke Vituska Heléna*, kishegyési jószágtenyésztő arról számolt be lapunknak, hogy a bajt követően - függetlenül attól, hogy karácsonykor történt - azonnal reagáltak, és jelentették az illetékeseknél az elhullást. *“Jelentettük az állatorvosi állomáson a történeteket, illetve a községi önkormányzatnál is jeleztük a bajt. Az állatorvos elmondta, hogy a fertőzésveszély miatt hozták meg az említett rendeletet, miszerint a zombori*

bomlásnak indult, és ezáltal a tetemen keresztül a méh vérmérgezésnek. Másnap beoltotta az állatorvos a tehenet, ami még aznap este, szenteste elpusztult. Nem fertőző betegségben hullott el, az állatorvos is elmondta, hanem az ellésnek a szövődményeként vesztettük el a jószágot – mesélte Szőke Vituska Heléna.

Szőkééknek és velük együtt a többi gazdának is kötve volt a keze, hiszen az elhullott szarvasmarhát csakis a Proteinka által kiállított szállítólevél alapján írták le a nevükről. Önszerveződés esetében bírsággal kell számolniuk a gazdáknak, sőt a szarvasmarhát sem tudják leírni a nevükről. *“Állítólag 100 ezer dinárral bünteti a felügyelőség azokat, akik saját maguk szállítják ki a tetemet a dögtérre. Ez tartott bennünket is vissza”*

Szőke Vituska Heléna felháborodásának adott hangot, hiszen az elhullott jószág mellett több mint tíz szarvasmarha van az udvarukban, nem beszélve a többi jószágról, s persze családja is itt kénytelen közlekedni.

“Hetek óta ott kerülgetjük az elhullott jószágunkat. Az nem fordul meg senkinek sem a fejében, hogy így is kialakulhat fertőzésveszély..? Ebben az esetben nem félnek a fertőzésveszélytől, vagy úgy vannak vele, hogy ha megtörténne a baj az már a mi felelősségünk?”

Ez a szomorú eset, ez a rossz tapasztalat mennyire töri meg az embert?

- Nálunk ez nem újkénti jelenség, hiszen ez már a nyolcadik elhullásunk a 15 év alatt. Abban a pillanatban mikor megtörténik, akkor legszívesebben kiürítené az ember az istállót. Viszont amikor lehiggad és elgondolkodik, rájön, hogy valójában nincs más lehetősége itt falun. Folytatni, küzdeni kell tovább!

Proteinka az illetékes a tetem elszállításában.” Azonban mint utóbb kiderült egész Vajdaságot fel kell az említett intézménynek ölelnie, és ezt a túlterheltséget nem győzi, sőt megkockáztatom, hogy az ünnepi mámor miatt leállt az élet majdnem ország-szerte (a szerző megjegyzése).

De mi is történt Szőkéék tehenével?

- December 23-án vettük észre, hogy beteg a tehenünk. Kényszerrelletést kellett végrehajtanunk, mivel kiderült, hogy a borjú elpusztult benne. Valószínű, hogy már több napja megtörtént az eset mire észleltük, mivel a borjú

Az eset hosszas várakozást követően megoldódott január közepén. Az önkormányzati illetékesek nyomásgyakorlását követően a zombori dögfeldolgozó elszállította a szarvasmarha tetemeket, összesen 2 tehenet és 4 borjút. Emellett az önkormányzat megbízásából a helyi állatorvosok fertőtlenítették a terepet, így nem kell tartani a fertőzésveszélytől. Az örömben van egy kis ürmös is, mivel ugyan a pillanatnyi probléma megoldódott, viszont a dögfeldolgozó kapacitása nem bővült, így félő, hogy ez a szomorú eset bármikor megismétlődhet.

ba

Stop a környezetszennyezésnek ötödszörrre is!

Minden hónap 17-én szerveznek csendes tüntetést Topolyán a levegő- és vízszennyezés ellen tiltakozva

Januárban ötödszörrre gyűlt össze a környezettudatos lakosság a topolyai Panda áruház előtt a levegő- és vízszennyezés ellen felemelve hangjukat. Vékony Erika kishegyesi lakos ez eddig minden tüntetésen jelen volt, mivel elmondása szerint egy sokkal egészségesebb környezetet szeretne. „Dragan Pečurica topolyai tanár szervezi ezeket az összejöveteleket teljesen civil emberként, semmilyen szervezetnek, pártnak nem tagja A

„Minden tartományi titkársághoz és felügyelethez, minisztériumhoz, kormányhoz, még a köztársasági elnökhöz is panasszal fordultam. Három feljelentést tettem, amelyek folyamatban vannak, ezekben feljelentettem a községi környezetvédelmi felügyelőt, az AIK igazgatóját és a Žibelt gazdasági kihágás vádjával. Felkerestem a köztársasági jogvédőt is, próbára téve mindez által a jogállamiságot, és a törvények tiszteletben tartását.”

A kishegyiesiek hozzáállásáról kérdezve elmondja, hogy nagyobb számban részt kellene venniük a szervezett tün-

tüntetések fő célja a környezetszennyezés végleges megszüntetése, beleértve a légszennyezést és a Krivaja folyó szennyezését. Ezen kívül szeretnénk kiharcolni egy megfigyelő rendszer kialakítását, amely követné a légszennyezés mértékét Topolyán, illetve a Krivaja folyó szennyezettségét Topolyán és Bajsaan. Ezen kívül cél a nagyobb büntetések kiszabása környezetszennyezés esetében, mivel pillanatnyilag a szennyezők egy szimbolikus összeget fizetnek.”

Erika azt is elmondta, hogy a résztvevők száma csökkenő tendenciát mutat. Főként a kishegyiesiek tűntek el szem elől, az elején sokkal nagyobb számban képviseltették magukat. Valószínű azért nem vesznek részt a tüntetésen, mert jelenleg nem tapasztalható komolyabb szennyezés, nem úgy mint tavaly júliustól három hónapon át.

Dragan Pečurica a tüntetések fő szervezője a beszélgetés során kiemeli a tüntetések minden láncszeme ugyanolyan értékű. Alapvető célként a környezetszennyezés végleges megszüntetését emeli ki, s hozzáfűzi bosszantó a szennyezők arrogáns viselkedése, és affajta meggyőződése, hogy ellenük nem tehet senki semmit.

tetések, ahol a polgárok elégedetlenségüket fejezik ki. Ha az utazás miatt maradnak sokan otthon, szolidaritásból ugyanaznap gyűljenek össze Kishegyes, Szeghegy és Bácsfeketehegy központjában, ugyanazt az üzenetet továbbítva, amit Topolyán is megtesznek. Így konkrétan, érthetőbb és szigorúbb üzenetet tudnánk közvetíteni a szennyezők felé – mondja.

Pečurica kiemeli, a szennyezők időről időre megjelennek a médiumokban a különböző befektetések kapcsán, amelyek különböző filterek beszereléséről szólnak, s melyeknek környezetkímélő hatásuk van. Ha ezek a beruházások meg is történtek a lakosság mindebből vajmi keveset érez – teszi hozzá. „Hogy egy képtelenségről is beszámoljak a mondandómban. A 2014-es év végén a szabadkai Regionális Gazdasági Kamara az AIK-ot a régió legkörnyezetkímélőbb cégévé nyilvánította. Nevetséges, hiszen az említett vállalat 10 éve szennyezi ugyanazon régiót és annak lakosságát.”

Az intézményekkel való együttműködés kapcsán elmondta, február 10-én fogadja Topolya község új polgármestere. Bíz a jó együttműködésben.

ba

BARBITURÁTOK

Az altatószereknek e legnagyobb csoportját Emil Fischer fedezte fel. A karbamid és a malonilsav kondenzációs termékéből, melyet egy Barbara nevű lányról nevezett el, barbitursavnak. E mindmáig ezen a néven ismert vegyületcsoport bizonyos módosítással eredményezte az új vegyületet. Az állatkísérletek azt bizonyították, ez a vegyület eredményesebb volt a korábbiaknál. Ugyanis azoknál az anyagoknál az altatás túl lassú volt, és nagymértékben felhalmozódhattak a szervezetben. Kábultságot okoztak. Úgy hitték, hogy ideális altatószert fedeztek fel- de ez még manapság sem igaz. Az akkori- ban nagy várakozással fogadott új gyógyszert Verona városáról Veronának nevezték el, utalva erre a veronai szerelmeseket megörökítő dráma kiváló altatószerére. Az első sikeren felbuzdulva tovább folytatták a kutatást, és előállították, majd kipróbálták az alapvegyületnek –a barbitursavnak- legkülönbözőbb egyéb származékait. Így került sor a Luminal védjegynévvel ellátott vegyület. Kis adagjait nyugtatóként- önmagában vagy gyógyszerkeverékekben-sokszor- talán túlságosan is sokszor alkalmazzák. Ez a vegyület ugyanis a hosszú hatású, lassan

bitursav származék azonban nem oldotta meg az altatás problémáját.

Megállapított tény, hogy az éjjel előtti, alvással töltött idő értékesebb, mint az éjjel utáni. A reggeli kipihentség érzete nagymértékben függ az alvás különféle fázisainak optimális arányától. Az alvászavarokban az orvos igyekszik a rendelkezésre álló vegyületek közül azt a gyógyszert rendelni, amely az adott esetben optimális- a legkevesebb károsodás árán a legjobb eredményt biztosítja. Az alvászavar mibenléte helyenként személyre szabott. Az altatószerek szedése bizony befolyásolhatja a másnapi autózvezetést, az összpontosított munka hatékonyságát. Nemcsak az altatók okozhatnak reflexlassulást, hanem egyéb gyógyszerek is. Az alvás iránti fiziológiás igény ugyanis az életkor függvényében jelentősen változik. Egy újszülött szinte egész napját átalussza, de egy csecsemő is jóval többet alszik, mint amennyit ébren van. A kisiskolásoknál is 10-11 óra a napi alvásszükséglet, ez még 18 éves korban is gyakran meghaladja a napi 8 órát. Középkorúak már be szokták érni napi 7 órával, majd az életkor előrehaladásával ez fokozatosan tovább csökken.

kiürülő altatószerek csoportjába tartozik, emiatt másnap is van még – megszokástól függően kisebb-nagyobb-hatása. Egyéb hátrányos tulajdonságait is feltárták az utóbbi évtizedekben, így például azt, hogy különösen idős embereken néha ún. paradox hatást fejt ki, továbbá, hogy egyes gyógyszerek hatását is megváltoztatja. Ezeknek az ún. gyógyszerkölsönhatásoknak a tudománya napjainkban van rohamosan fejlődésben, és bizony előfordulnak olyan esetek, amelyek a szakemberek számára is meglepetéseket tartogatnak. A vegyület enziminduktor hatása következtében fejlődik ki nemritkán bizonyos hozzászokás, amit azzal magyarázunk, hogy egyre gyorsabb és tökéletesebb a szervezet vegykonyhájának, a májnak a lebontó és metyabolizálóképessége, következésképpen azonos hatás eléréséhez egyre nagyobb adagok szükségesek. Ez a bar-

Hatvan év felett napi 6, néha csak 5 órára. Ezekből jelentős egyéni eltérések lehetnek. Egészséges embereknél egy-egy alváshiányos éjszaka másnap általában pótolható, viszont sokan vannak, akiknél egyetlen átalvatlan éjszaka napokig kiható, tartós idegességet, fáradékonyságot okoz. Mindenesetre- mielőtt gyógyszeraltatókhoz nyúlunk, érdemes lenne előbb az enyhébb hatású gyógyteakeverékeket kipróbálni. A teakészítés általános szabálya-másfél tetézt evőkanálnyi teakeveréket 2 dl. forró vízzel leöntünk, majd lefedjük, és időnként megkeverjük. Harminc perc múlva szűrjük. Tetszés szerint ízesítjük, de a teákat általában ízesítés nélkül isszák-, és lefekvés előtt fél órával elfogyasztjuk, mindenesetre figyelembe véve a vizelettartás problémájával küzdőket.

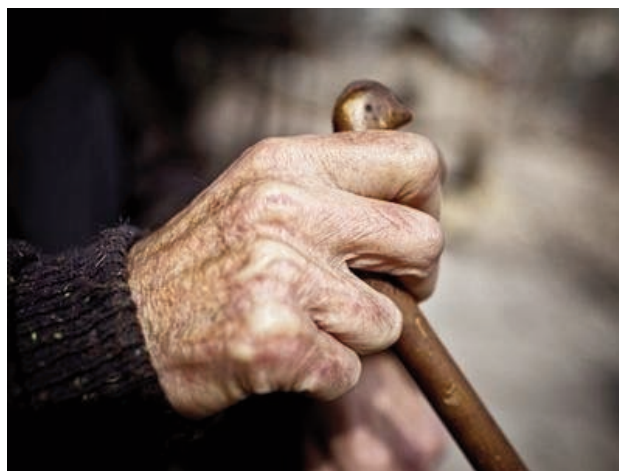
Kórizs József

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

Jöhetnek a 120 évesek?

Úgy gondolom sokan sértésnek vennék, ha manapság vén jelzővel illetnék személyüket. Túl erős e szó pejoratív mellézköngéje, hogy bárkit, ha vénembernek szólítanánk, az ne ki kérje magának a sérelmet; kivéve, ha az ember öniróniaként alkalmazza. Nem egyszer tanúja voltam, amikor a roma betegem, büszkén cigánynak vallotta magát, ám bizonyosan becsmélésnek vette volna, ha ezt én teszem. Neve is van ennek a jelenségnek a pszichológiában, nagyon találóan Cyrano-szindrómának hívják, jól tudjuk miért. Petőfi még nyugodt lelkiismerettel nevezte nagyapját, - párhuzamba állítva a legjobb borral - vénnek a faluvégi kurtakocsmában, Jókai ha jól tudom, gond nélkül nagy példányszámban eladta a Mire megvénülünk című regényét, de azóta más szelek fújnak. Érzí ezt és kerüli a vén jelzőt az Egészségügyi Világszervezet (WHO) is, szerinte a 76-90 éves ember idős korban jár, 90 év felett eléri az agykort, és 100-on túl, matuzsálemi évek nyomják a vállát. Nos, a gerontológusok szerint ez utóbbi korosztály 20-25 év múlva nem lesz fehér holló a földtekén, mintegy másfél-két millió matuzsálemkorú ember él majd közöttünk, ami nem valami automatikus vagy evolúciós új világkép, ellenkezőleg: sokat kell tenni érte, az egészségügynek is, de még többet saját magunknak. S ráadásul nem a nyugdíjkor elérésével kell elkezdenni, amikor „már ráér önmagával foglalkozni az ember” hanem fiatal, 25-30 éves korban. A Világszervezet – úgy érzem - kissé túl optimistán tekint a közeljövőnk emberére. Szerinte, a 25-30 éves ember (aki jelenleg fütyül az egészségi állapotára), hamarosan felismeri, hogy a jól eltöltött, egészséges idős kornak, az „arany nyugdíjéveknek” nincs csodaszere, nincs az a csodabogyó, amely automatikusan hozzásegít, kínálja bár akármelyik csodadoktor- szélhámos, hanem azt magunknak kell kivívni, megformálni, kialakítani, nem is kevés munkával. Legyen azonban a WHO-nak igaza, szebb lesz talán a világ, ha nem szebb, mindenképpen mérsékletesebb, esetleg bölcsőbb, ha a mostani 100.000 lakosra számolva 31 száz évesnél idősebb ember helyett, 2.000-2.100 fog nyüzsgöni Földünkön, amint azt a tőlem szélesebb látókörűek előrelátják.

Az egészséges öregkor. Az öregedés tudományával, a gerontológiával ma már több tudós foglalkozik, mint az AIDS vagy a rák megfékezésével. Sőt, annyira divattá vált ilyen-olyan elméleteket faragni s azonnal könyvet is kiadni, hogy gyakorta választott életpályája lett biológusoknak, fizikusoknak és az orvostudománytól fényévnnyire eső végzettséggel, sőt iskolai végzettség nélküli hipotézisgyártóknak. Az akadémiai orvostan a kromoszómák végeit védő telomer-sapkák minden egyes sejtosztódáskor bekövetkezett kopásában látja az emberi öregedés egyik fő okát. Ismerjük ugyan a csak születésünkig aktív telomeráz enzimet, amely képes kivédeni e „sapkák” kopását-rövidülését, de ha mesterségesen a sejtbe betápláljuk, az

örökös osztódással, azaz a rákbetegséggel találjuk szembe magunkat. Nos, e telomer sapkák gondos kutatása, végképpen meghatározta, hogy az emberi élet lehető, kódolt hossza 12-130 évet tesz ki. A 20. században két bizonyított esetben tudunk ilyen matuzsálem-kori életkorról. Egy 1986-ban elhunyt japán férfi 120, egy 1997-ben elhunyt francia férfi pedig 122 évet élt. Mi 4-5 évtizeddel kevesebbre számíthatunk, mégis az Egészségügyi Világszervezet jövőre besorolja a 66. halálökként összegezési listáján a végelgyengülést. Ez felettébb nagy meglepetést keltett orvosi körökben is. Mi az oka a meghökkenésnek? Egyszerűen az, hogy a végelgyengülés, mint orvosi állapot tiltott szóhasználat és pláne halálok volt az elmúlt 20. században. Esetleg elmaradt afrikai államokban fordulhatott elő. Az eddigi tudásunk szerint minden elmúlásnak egy vagy több szervi oka van: pl. agyhártyagyulladás, tüdőrák, szívgyengeség stb. S ezt kihagyhatatlan, elfogadhatatlan volt meg nem nevezni. **A végelgyengülés olyan állapotot takar, amikor az ember nem szervi bántalal, nem betegség miatt hal meg, hanem egyszerűen a hosszú egészséges életkor után, hirtelen átmegy egy tömör rövid elgyengülésbe, „eltelik az élettel” ahogyan a biblia szépen fogalmaz és az emberi létre kiszabott kor végén elalszik.** Ezek szerint a WHO felételezi, hogy 20-25 év múlva annyira javulnak életfeltételeink, annyit javítunk életmódunkon, annyit segít az orvostudomány, hogy a végelgyengülés igen gyakori állapot lesz. Hosszú egészséges öregkor, és rövidre tömörített, nem is beteg állapot, hanem ellehetetlenedés. Van-e ettől szebb jóslat? Nem hinném, de van egy olyan érzésem, hogy a WHO kissé előreszaladt, túl optimista, tekintettel a jelen világunkban zajló eseményekre; és itt nem csak az aflatoxinra gondolok. No, de legyen nekik igazuk, s ahogy mondani szokás, ezt érdemes lesz kivárni.

****MIT, MIVEL?****

"A FŰSZEREK BIRODALMÁBAN"

Hagyományos édes fánk recept

Hozzávalók / 4 adag

- 50 dkg finomliszt
- 1 kávéskanál só (csapott)
- 2.5 dkg élesztő
- 3 dl tej
- 4 ek. cukor
- 1 csomag vaníliás cukor
- 1 db tojássárgája
- 7 dkg margarin
- 4 dl napraforgó olaj (szükség szerint a sütéshez)
- 2 ek porcukor (a szóráshoz)

Elkészítés

1. Az élesztőt felfuttatjuk a langyos tejben 1 ek cukorral.
2. A liszthez adjuk a sót, a maradék cukrot, a vaníliás cukrot, a felfutott élesztőt, a szobahőmérsékletű margarint és a tojássárgáját.
3. Alaposan kidagasztjuk. Meleg helyen kb. 1 óra alatt a duplájára kelesztjük.
4. Lisztezett felületen 1,5 cm vastagra nyújtjuk. Egy közepes méretű, lisztezett pogácsaszaggatóval kiszaggatjuk.
5. A korongok közepébe hüvelykujjal lyukat nyomunk úgy, hogy a tészta ne szakadjon át.
6. Egy magasabb falú edényben felforósítjuk az olajat. Addig is kel még a tészta.
7. Közepes lángon, többször megforgatva karamellbarnára sütjük mindkét oldalukat. Vigyázzunk, mert hamar sül.
8. Konyhai papírtörletre hagyjuk a felesleges olajat lecsöpögni.
9. Porcukorral meghintve, bármilyen ízesítésű lekvárral kínáljuk.

forrás:nosalty.hu

FECSKE- TOLL

Fogd!

Fogd a mosolyom és vidd,
vidd magaddal,
majd világít, ha lámpád nincs!

Fogd a könnycseppet,
ha megszomjaznál,
talán segít egy cseppet!

Fogd az érintésem,
hogy érezzem,
miért nem hiányzom mégsem!

Fogd a tekintetem,
legyen veled,
ha szürkül éles tekinteted!

Fogd a szavaimat,
segítenek, ha némák,
akkor is ha hangosak!

Fogd bánatom, fogd örömöm,
vidd egészségem, vidd bajom!
A közös érzés nem a közöny.

Bácsi (Vajda) Sára

SZELES NAP

Csend ült a szobára,
mélységes mély csend,
de valami mégis megzavarja,
elkergeti messze,
hisz szél úrfi rázza a rolókat
egyre.

Járja vad táncát odakint,
ostromolja bőszen a házat,
azt susogja egyre, hogy
talál ő rést százat.
Nem állhat ellen kedvének
senki,
ha úgy akarja a fa ágát veszti.
Dörömböl, rikácsol, sikongat
egyre,
a fa szaladna messzire ha
mehetne,
de nem mehet mégse,
hisz gúzsba kötötte a ter-
mészet,

tűrníe kell, hisz ilyen az élet.
Elszállna ő is, mint a madárka,

bár a szél még neki is útját
állja.
Keserves harcot kell vívnia,
minden szárnycsapást ki kell
harcolnia.

Mégis küzd erősen,
nem adja fel,
halad előre derűsen.
Mindenki küzd ellene,
a szél mégis oly vidáman tán-
col,
nem riad meg a hatalmas
világtól.

Megy előre mindig,
mindig keres valami újat,
valamit mit vígan elfújhat.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Konc Dezső és Orsolya kislányuk **Sára**

Rind Igor és Kornélia kisfiuk **Szilárd**

Bircsár Norbert és Mónika kisfiuk **Dávid**

Milošević Mirko és Biljana kisfiuk **Petar és**

Jovan

Krivokapić Vuko és Dušica kisfiuk **Stefan**

Krasnići Valjdet és Kovačević Ana kisfiuk **Valjon**

Sotity Dejan és Sotity Tóth Tilda kislányuk **Liana**

Kórizs József és Ács Tímea kisfiuk **József Hunor**

Elhunytak

Prentović P. Dragan december 17,
54 évében

Sinkovity József december 21,
59 évében

Tomašević S. Maksim december 27,
73 évében

Id. Pál István január 3,
83 évében

Dr. Lódi Mihály január 14,
67 évében

Perlaki Lília szül. Sáros Lília január 19,
69 évében

Tumbász Mária szül. Nagy Mária január 27,
63 évében

Nagy Lajos január 31,
56 évében

Id. Szabó Imre február 4,
72 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Benedek Miklós, Hajvert Lódi Andrea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Kormos Ludrován Natália, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Szabó Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Bácsfeketehegyen a P.S. Print & Design nyomdában 2015. február.

СРП – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bacsifeketehegyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf., sz. (2004) – Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illus. : 30 cm

Mesécho.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

